

Стеван Сремац

„Није благо ни сребро ни злато већ је благо што је срицу драго.“

Стеван Сремац

Рођен је **23. новембра 1855.** године у Сенти. Био је српски писац епохе реализма и академик.

У Сенти је завршио само основну школу, јер се због смрти родитеља преселио код ујака у Београд. Ту је завршио гимназију (1875) и определио се за студије историје на Великој школи. Као добровољац учествовао је у ратовима 1876. и 1877–1878. Свој радни век провео је као професор у гимназијама у Нишу, Пироту и Београду.

Сремац је у Нишу, где је остао пуних тринаест година почео да пише историјске приповетке. Преласком у Београд он пише дело за делом, и тада настају приповетке и романи трајне уметничке вредности.

Најпознатији романи Стевана Сремца су: „Ивкова слава“ (1895), „Поп Ћира и поп Спира“ (1898) и „Зона Замфирова“ (1903). Иако рано отргнут судбином од Војводине, његов роман **„Поп Ћира и поп Спира“** карактерише сеоска идила и упечатљиви ликови пуни хумора и срдачности. Роман **„Зона Замфирова“** је обухватан приказ дриштвеног стања у Нишу, који је тек ослобођен од Турака.

У „Зони Замфировој“ видимо да је за успех у животу понекад **важнија лична способност појединца него порекло и сталешка припадност.**